

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 3. september 2019 kl. 16.30

Sak 402	19/01386-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3100914 (201901726) - Sameiet Bogstadveien 43	1
Sak 403	19/01387-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3103582 (201901725) - Osterhausgate 14 AS	2
Sak 404	19/01388-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3104487 (201901674) - Thereses gate 19	4
Sak 405	19/01389-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3104231 (201901677) - Bygdøy Allé 1	5
Sak 406	19/01390-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3104617 (201901792) - Sameiet Markveien 60	7
Sak 407	19/01508-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3101903 (201901673) - Calmeyersgt 11 AS	8
Sak 408	19/01510-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3101527 (201902268) - Sameiet Thv. Meyersgt 28	9
Sak 409	19/01502-2	Klage over delvis avslag om tilbakebetaling av renovasjonsgebyr - Fredensborgveien 43 (201807192)	11
Sak 410	19/01505-2	Klage - Avslag på krav om dekning av sakskostnader (201808497)	13
Sak 411	19/01504-2	Klage - Inntauing av uregistret kjøretøy (201703798)	15
Sak 412	19/01506-2	Klage - Inntauing av uregistret kjøretøy (201706378)	17
Sak 413	19/01556-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201902252) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	19
Sak 414	19/01606-2	Klage på bortfall av positivt vedtak om leie av kommunal bolig - Bydel Bjerke (201902749) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	19
Sak 415	19/01568-2	Klage på vedtak om ny beregning av kommunal bostøtte - Bydel Bjerke (201902250) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	19

Sak 416	19/01495-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201901796) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	19
Sak 417	19/01496-2	Klage på utmåling av startlån og tilskudd til etablering - Bydel Stovner (201901815) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	19
Sak 418	19/01498-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201901838) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	20
Sak 419	19/01499-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201901855) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	20
Sak 420	19/01500-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Nordstrand (201901876) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	20
Sak 421	19/01516-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201901879) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	20
Sak 422	19/01517-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201901907) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	20
Sak 423	19/01518-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Stovner (201902053) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	20
Sak 424	19/01519-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201902118) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	21
Sak 425	19/01520-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201902210) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	21
Sak 426	19/01524-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Østensjø (201901992) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	21
Sak 427	19/01557-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Østensjø (201901993) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	21
Sak 428	19/01561-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201902211) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	21
Sak 429	19/01562-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201902299) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	21

<u>Sak 430</u>	19/01563-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering - Bydel Alna (201902592) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	22
<u>Sak 431</u>	19/01564-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering - Bydel Søndre Nordstrand (201902917) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	22
<u>Sak 432</u>	19/01608-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201901947) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	22
<u>Sak 433</u>	19/01610-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201902209) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	22
<u>Sak 434</u>	19/01611-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201902214) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	22
<u>Sak 435</u>	19/01612-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201902242) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	22
<u>Sak 436</u>	19/01613-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Stovner (201902318) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	23
<u>Sak 437</u>	19/01614-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201902375) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	23
<u>Sak 438</u>	19/01485-2	Klage over vedtak om inntauing av uregistrert kjøretøy (201701187) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	23
<u>Sak 439</u>	19/01545-2	Klage på tildelt barnehageplass ved hovedopptaket for 2019 - Bydel Bjerke (201904683) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	23
<u>Sak 440</u>	19/01591-2	Klage - Ikke fått innfridd ønske om bytte av barnehage under bytteopptaket 2019 - Bydel St. Hanshaugen (201905283) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	23
<u>Sak 441</u>	19/01618-1	Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 03. september 2019	23

Til stede:

Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Forfall: Dag Bayegan-Harlem (A)

I hans sted møtte: Line Tresselt (A)

Lukket møte: Sakene 413-440 ble behandlet i lukket møte jf kommuneloven § 31 nr. 2, grunnet lovbestemt taushetsplikt.

[19/01386]

Sak 402 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3100914 (201901726) - Sameiet Bogstadveien 43

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 03.09.2019 sak 402

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A), Line Tresselt (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om ileggelse av miljøgebyret ble påklaget den 24.2.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 5.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3100914 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø og istapper på taket. Det var satt opp europaller med sperretape foran bygården.

Klager anfører at de hadde gjort det de kunne for, i tilstrekkelig grad, å varsle forbipasserende om faren. Videre viser klager til at det ble rekvirert bistand for rydding av tak dagen før miljøgebyret ble ilagt.

Klagenemnda viser til at politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Avvisere skal etter § 4-1 gjøre det «tydelig» for forbipasserende at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

I denne saken har klager vist til at rekvirert bistand var bestilt før illeggelsen av miljøgebyret. Spørsmålet blir derfor om klager i tilstrekkelig grad har sørget for at forbipasserende «tydelig» blir varslet mot mulig takras.

Klagenemnda mener at den vedlagte fotodokumentasjonen tydelig viser at gårdeier i denne saken skulle ha hengt opp avvisere for å varsle om den mulige faren. Klagenemnda mener det ikke er tilstrekkelig tydelig å legge ut europaller med sperretape. Selv om denne typen innretning kan hindre ferdsel foran bygården, retter det nødvendigvis ikke fotgjengeres oppmerksomhet mot taket slik standardiserte veggmonterte avvisere gjør. Videre mener klagenemnda det heller ikke er tilstrekkelig å holde oppsyn med eller belage seg på at fotgjengere ikke går for tett inntil fasaden på bygården. Dersom snø eller is raser fra taket, vil dette skje raskt og uventet, og avvisere er derfor ment å forberede forbipasserende på at ferdsel på fortauet er forbundet med rasfare.

Klagenemnda er kommet til at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Klagen tas ikke til følge.

[19/01387]

Sak 403 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3103582 (201901725) - Osterhausgate 14 AS

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 03.09.2019 sak 403

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A), Line Tresselt (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 6.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103582 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø og istapper på taket. Det var satt opp et sperrebånd foran bygården.

Klager har i klagen anført at bygården ble ryddet for snø og is den 30.1.2019 og 8.2.2019, og at istapper derfor ikke har vært hengende i mer enn 7 dager.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Avvisere skal etter § 4-1 gjøre det «tydelig» for forbipasserende at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Klagenemnda mener at den vedlagte fotodokumentasjonen tydelig viser at gårdeier i denne saken skulle ha hengt opp avvisere for å varsle om den mulige faren. Klagenemnda mener det ikke er tilstrekkelig tydelig å henge opp sperrebånd foran bygården. Av bildene fremgår det at sperrebåndet var strukket langs med eiendommen, og ganske nærme husveggen. Klagenemnda mener at slik varsling ikke nødvendigvis retter forgjengeres oppmerksomhet mot taket slik standardiserte veggmonterte avvisere gjør. Videre mener klagenemnda det heller ikke er tilstrekkelig å belage seg på at fotgjengere ikke går for tett inntil fasaden på bygården. Dersom snø eller is raser fra taket vil dette skje raskt og uventet, og avvisere er derfor ment å forberede forbipasserende på at ferdsel på fortauet er forbundet med rasfare.

Endelig vil klagenemnda understreke at 7-dagersregelen i politivedtekten kun kommer til anvendelse dersom gårdeier kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand. Regelen henviser til hvor lenge avvisere lovlig kan henge opp før fare/ulempe må elimineres, og ikke hvor lenge istapper kan bli hengende.

Klagenemnda er kommet til at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Klagen tas ikke til følge.

[19/01388]

Sak 404 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3104487 (201901674) - Thereses gate 19

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 03.09.2019 sak 404

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A), Line Tresselt (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 23.2.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3104487 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket, og det var ikke satt opp avvisere for å varsle om faren.

Klager har i klagen anført at det ikke forelå fare for forbipasserende på grunn av snø innerst på fortauet. Videre har klager anført at situasjonen var under oppsyn frem til istappene smeltet bort i løpet av kort tid.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Klagenemnda mener at den vedlagte fotodokumentasjonen tydelig viser at gårdeier i denne saken skulle ha hengt opp avvisere for å varsle om den mulige faren. Klagenemnda mener det ikke er tilstrekkelig å holde oppsyn med eller belage seg på at fotgjengere ikke går for tett inntil fasaden på bygården. Det er viktig å understreke at dersom snø eller is raser fra taket, vil dette skje raskt og uventet, og avvisere er derfor ment å forberede forbipasserende på at ferdsel på fortauet er forbundet med rasfare.

Klagenemnda er kommet til at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Klagen tas ikke til følge.

[19/01389]

Sak 405 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3104231 (201901677) - Bygdøy Allé 1

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 03.09.2019 sak 405

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A), Line Tresselt (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om ileggelse av miljøgebyret ble påklaget den 22.2.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 4.2.2019 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3104231 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert istapper hengende fra taket på bygården, og det var ikke satt opp avvisere.

Klager har i klagen vist til at firmaet Storbråten AS daglig sjekker eiendommen for is og snø, og at det den 4.2.2019 ikke ble rapportert om dannelser av snø/is på taket på bygården.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eier skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Klagenemnda mener at den vedlagte fotodokumentasjonen viser at gårdeier i denne saken skulle ha satt ut avvisere for å varsle forbipasserende om den mulige faren for takras. Klagenemnda er derfor av den oppfatning at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Endelig vil klagenemnda bemerke at politivedtekten § 4-1 oppstiller en objektiv plikt for *gårdeier* til å føre tilsyn med taket. Dette innebærer at gårdeier også selv må følge med, og handle dersom snø eller is truer med å rase ned fra taket.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 406 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3104617 (201901792) - Sameiet Markveien 60

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 03.09.2019 sak 406

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A), Line Tresselt (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 28.2.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 11.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3104617 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø og is på taket på bygården.

Klager viser til at sameiet har daglige rutiner med å fjerne is og snø, og anfører at miljøgebyret er uriktig ilagt. Klager anfører at taket blir inispisert hver morgen, og ryddet ved behov.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig

håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp avvisere, og informert om at taket inspiseres daglig og ryddes ved behov.

Klagenemnda mener det ikke er tilstrekkelig kun å henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket, og iverksette konkrete tiltak snarest mulig. Klagenemnda vil også understreke at avvisere kun skal henges opp når det *er* fare for at snø eller is raser fra hustak mot offentlig sted. Avvisere skal brukes for å varsle forbipasserende om fare/ulempe ved å ferdes på fortauet. I denne saken skulle gårdeier besørget rydding av taket så fort som mulig etter at avvisere var hengt opp.

Klagenemnda bemerker at fotodokumentasjonen tydelig viser store mengder snø og is som henger over takrenna på bygården. Gårdeier må innarbeide gode rutiner for hyppig tilsyn av taket og sørge for at det blir ryddet snarest. Klagenemnda mener det store skadeomfanget som er påregnelig når det først faller is- /snøklumper fra stor høyde, medfører en plikt til særlig påpasselighet. Klagenemnda er av den oppfatning at gårdeier skulle besørget at hele taket ble ryddet for is og snø, og at det derfor ikke er tilstrekkelig bare å fjerne det ytterste laget av snø.

Klagenemnda mener derfor at gårdeier i denne saken ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01508]

Sak 407 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3101903 (201901673) - Calmeyersgt 11 AS

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 03.09.2019 sak 407

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A), Line Tresselt (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 21.2.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101903 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert istapper hengende fra taket, og det forelå en umiddelbar fare for ras.

Klager har i klagen anført at bygården ble ryddet for snø og is den 4.2.2019 og at avvisere ble hengt opp på grunn av mulig snø- og isdannelse i uke 6.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Klagenemnda mener at klagers anførsel om at taket ble ryddet den 4. februar, ikke kan føre frem. Klagenemnda mener at fotodokumentasjonen tydelig viser store mengder snø og is som henger over takrenna på bygården. Gårdeier må innarbeide gode rutiner for hyppig oppsyn av taket og sørge for at det blir ryddet snarest.

Klagenemnda minner om at det ikke er tilstrekkelig kun å henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig. Klagenemnda vil også understreke at avvisere kun skal henges opp når det er fare for at snø eller is raser fra hustak mot offentlig sted. Avvisere skal brukes for å varsle forbipasserende om fare/ulempe ved å ferdes på fortauet. Da gårdeier hang opp avvisere, skulle det også vært sørget for at taket ble ryddet snarest.

Klagenemnda mener derfor at gårdeier i denne saken ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01510]

Sak 408 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3101527 (201902268) - Sameiet Thv. Meyersgt 28

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 03.09.2019 sak 408

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A), Line Tresselt (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 23.2.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 10.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101527 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket, og det var ikke satt opp avvisere for å varsle om faren.

Klager har anført at styret i sameiet holder kontinuerlig tilsyn med taket på bygården, og at fortauet har blitt stengt av dersom det var fare for at snø/is ville rase fra taket.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert, skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Klagenemnda mener at den vedlagte fotodokumentasjonen og beskrivelsen av forholdet fra bybetjenten på stedet, tydelig viser at gårdeier i denne saken skulle ha hengt opp avvisere for å varsle om den mulige faren. Klagenemnda mener det ikke er tilstrekkelig å holde oppsyn eller belage seg på at fotgjengere ikke går for tett inntil fasaden på bygården. Dersom snø eller is raser fra taket, vil dette skje raskt og uventet, og avvisere er derfor ment å forberede forbipasserende på at ferdsel på fortauet er forbundet med rasfare.

Videre finner klagenemnda det viktig å understreke at gårdeier ikke kan vente på at snøen på taket smelter. Formålet med gårdeiers aktivitetsplikt i politivedtekten er at gårdeier skal sørge for at det er trygt å ferdes forbi bygården. Dersom taket ikke ryddes, vil perioder med mildvær kunne utløse en fare for at snø og is som ligger høyere opp raser ned fra taket. Det er derfor ikke en formildende omstendighet at snøen ikke ble synlig fra bakkenivå før senere på dagen.

Klagenemnda er kommet til at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Klagen tas ikke til følge.

[19/01502]

**Sak 409 Klage over delvis avslag om tilbakebetaling av renovasjonsgebyr -
Fredensborgveien 43 (201807192)**

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 03.09.2019 sak 409

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A), Line Tresselt (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter, jf. fvl. § 34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klageren kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Renovasjonsetatens vedtak av 17.07.2018 om tilbakebetaling av halvparten av gebyr for næringsavfall etter at det er påvist feilfakturerings siden 4. termin 2009. Renovasjonsetaten har påvist en svikt i rutinene ved at avtale om henting av næringsavfall ble overført til sameiet da eiendommen skiftet eier. Etaten har avsluttet avtalen 01.06.2018.

Innledningsvis anføres at Renovasjonsetaten ikke har vurdert spørsmålet om foreldelse av tilbakebetalingskravet. Klagenemnda vil således i det følgende først ta stilling til selve spørsmålet om vilkårene for tilbakebetaling er til stede. Deretter tas det stilling til om deler av kravet om tilbakebetaling er foreldet, jf. Lov om foreldelse av fordringer av 18.05.1979.

Condictio indebiti

Klagenemnda er enig med Renovasjonsetaten i at spørsmålet om tilbakebetaling i det hele tatt skal skje, ikke kan avgjøres med henvisning til en konkret lovbestemmelse. Den ulovfestede læren om retten til å kreve tilbakebetaling gir anvisning på en konkret vurdering av hver sak under hensyn til et rimelig utfall, jf. Rt. 1985 s. 290.

Etter læren om *condictio indebiti* skal det foretas en konkret helhetsvurdering, der særlig to hensyn må avveies mot hverandre. På den ene siden hensynet til at betalingsmottakeren skal kunne innrette seg i tillit til at endelig betaling har skjedd, og på den annen side korreksjonshensynet – hensynet til å rette opp en feil betaling.

Relevante momenter er blant annet partenes subjektive forhold, i hvilken grad mottakeren har innrettet seg og hvem som er nærmest til å bære ansvaret for feilbetalingen. Videre tas det gjerne hensyn til partenes profesjonalitet, tidsforløpet, om det vil ramme mottaker hardt å måtte tilbakebetale mv. Særlig legges det vekt på om det er ytelser forbrukt til livsopphold som kreves tilbakebetalt, typisk for høy lønnsutbetaling.

Ovennevnte momenter har i denne saken medført at Renovasjonsetaten har kommet til at det bare er grunnlag for tilbakebetaling av halvparten av det innbetalte beløp.

Klagenemnda er kommet til et annet resultat. Klagenemnda mener det må vektlegges i større grad det forhold at kommunen ved Renovasjonsetaten har utstedt faktura for en tjeneste som det viser seg, aldri har blitt levert. Etaten har da også erkjent svikt i rutinene ved at angjeldende avtale om næringsavfall ble overført til sameiet da eiendommen skiftet eier.

Videre må det vektlegges at Renovasjonsetaten er den store profesjonelle part i saken, og særlig når det gjelder fakturering for næringsavfall, må det kunne forventes at etaten har såpass oversikt over inngåtte avtaler, at fakturering av feil subjekt kan unngås. Klagenemnda kan heller ikke se at det vil ramme Renovasjonsetaten hardt å måtte tilbakebetale hele det feilfakturerede beløp.

Klager kan på den annen side kritiseres for å ha opptrådt passivt – en passivitet som klager selv forankrer i sin store tillitt til at kommune og kemner alltid fakturerer riktig. En slik tillitt er, på generelt grunnlag, viktig for kommunen og ivaretas best ved at tilbakebetaling skjer når feilfakturerings oppdages.

Klagenemnda er etter dette kommet til at det i utgangspunktet er grunnlag for tilbakebetaling av hele det feilfakturerte beløp.

Foreldelse

Plikten til å tilbakebetale for mye betalt gebyr for næringsavfall avbrytes av foreldelseslovens bestemmelser. Utgangspunktet er at krav eller deler av krav som er eldre enn tre år, er bortfalt grunnet foreldelse, jf. foreldelseslovens § 2. Dette skulle i denne saken tilsi at krav på tilbakebetaling av gebyr innbetalt før juni 2015 er bortfalt som foreldet.

Loven har imidlertid en unntaksbestemmelse i lovens § 10. I det følgende vil klagenemnda vurdere saken i lys av nevnte unntaksbestemmelse. De relevante delene av bestemmelsen hitsettes. «§10. (Uvitenhet og andre hindringer)

1. Dersom fordringshaveren ikke har gjort fordringen gjeldende fordi han manglet nødvendig kunnskap om fordringen eller skyldneren, inntreffer foreldelse tidligst

1 år etter den dag da fordringshaveren fikk eller burde skaffe seg slik kunnskap.

4. Foreldelsestiden kan ikke forlenges etter denne paragraf med mer enn til sammen 10 år.»

Det avgjørende moment her blir om abonnenten (klager) kunne/burde ha skaffet seg kunnskap om at gebyret for næringsavfall var feil på et tidligere tidspunkt enn da hun ble gjort oppmerksom på dette av Renovasjonsetaten.

Gjennom fakturaer som klager har fått tilsendt fra Oslo kemnerkontor hvert kvartal, fremgår det at hun har blitt fakturert for næringsabonnement som består av en beholder på 660 liter, for restavfall og en beholder på 660 liter for papir. Abonnementet ligner i så måte på husholdningsabonnementet, og det kan fremstå som om klager ikke har forstått forskjellen på disse. Klager synes således å ha levd i den tro at begge fakturaene gjaldt henting av husholdningsavfall, som hun hele tiden er pliktig til å betale for. Det er først i samtale med Renovasjonsetaten i juni 2018 at hun blir klar over sakens realiteter. Klager har således utvist stor tillit til at kommune og kemner alltid fakturerer riktig.

Klagenemnda er kommet til at forholdet faller inn under unntaksbestemmelsen i foreldelseslovens § 10 og at hovedregelen i lovens § 2 da ikke kommer til anvendelse. Krav om tilbakebetaling av feil beregnet gebyr for næringsavfall er i dette tilfelle ikke foreldet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen skal tas til følge.

[19/01505]

Sak 410 Klage - Avslag på krav om dekning av sakskostnader (201808497)

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 03.09.2019 sak 410

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A), Line Tresselt (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om avslag på dekning av saksomkostninger ble påklaget den 20.11.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage fra advokat Brynjar Mørkved, som representerer seg selv, om avslag på dekning av sakskostnader. Kravet er fremmet i forbindelse med omgjøring av vedtak om illeggelse av parkeringsgebyr.

Det følger av forvaltningsloven § 36 at en part i saken skal tilkjennes dekning for vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket, når et vedtak blir endret til gunst for parten. Grunnvilkåret i § 36 om at vedtaket må være «endret til gunst» for parten er oppfylt ved at gebyret ble frafalt etter klage.

En part har etter dette krav på å få dekket «vesentlige kostnader som har vært nødvendige». I denne saken har klager fremmet et sakskostnadskrav på kr 92 625 eks. mva.

Klagers rett til dekning av saksomkostninger omfatter bare «vesentlige» kostnader som har vært «nødvendige». Vesentlighetskriteriet innebærer visse begrensninger i hva som kan kreves dekket. Det er først og fremst advokatutgifter eller utgifter til annen sakkyndig hjelp eller andre omkostninger f.eks. reiseutgifter og gebyrer som omfattes. Av forarbeidene til forvaltningsloven fremgår det at en parts tap ved tidsspille o.l. ikke omfattes av § 36. I denne saken er det advokatutgifter som kreves dekket. Klagenemnda anser også vesentlighetskriteriet for oppfylt. Imidlertid må de vesentlige kostnadene, her advokatutgifter, ha vært «nødvendige» for å få dekket sakskostnader.

For at utgiften skal ha vært «nødvendig», må utgiften for det første være pådratt mellom vedtaket om illeggelsen av parkeringsgebyret og Bymiljøetatens omgjøringsvedtak. Parkeringsgebyret ble ilagt 29.8.2018 og Bymiljøetatens omgjøringsvedtak er datert

18.10.2018. Klager har derfor ikke krav på å få dekket pådratte kostnader etter denne datoen. Når det gjelder det resterende kravet, vil dette bero på om kostnaden må anses nødvendig.

Nødvendighetskriteriet innebærer videre et krav om årsakssammenheng mellom utgifter parten har pådratt seg i klageprosessen og vedtaksendringen. Dette medfører altså en avgrensning mot utgifter som ikke er knyttet til klagesaken. Av forarbeidene til forvaltningsloven fremgår det at det må legges vesentlig vekt på feilens art og sakens vanskelighetsgrad. Det må også legges vekt på om klager kunne få tilstrekkelig bistand av administrasjonen. Videre skal det også ved vurderingen tas utgangspunkt i partens subjektive oppfatning, med andre ord om parten hadde grunn til å tro at utgiften var nødvendig for å få endret vedtaket. En part har imidlertid ikke krav på erstatning til utgifter til advokat dersom han burde forstått at det var tilstrekkelig å henvende seg direkte til forvaltningen for å få vedtaket endret.

Klagenemnda bemerker at det nødvendige arbeid i alminnelighet vil være arbeid i forbindelse med utarbeidelse av klagebrev, da dette normalt er den nødvendige faktor for å få endret vedtaket.

Klagenemnda viser til at Bymiljøetaten i sitt vedtak av 7.11.2018 skriver at det ved klage på et parkeringsgebyr, er tilstrekkelig at bilfører/bileier sender en kortfattet klage over illeggelsen med alle relevante opplysninger. Deretter vurderer etaten om illeggelsen er lovlig/rimelig. I denne saken sendte klager en kortfattet klage den 21.9.2018 hvor han motsetter seg illeggelsen. I og med at gebyret var lovlig ilagt, kom etaten til at det ikke var andre forhold som tilsa at gebyret var feil. Etter en ytterligere redegjørelse fra klagers side om sin subjektive aktsomhet, besluttet Bymiljøetaten å omgjøre vedtaket ut fra rimelighetshensyn. Klagers øvrige anførsler knyttet til gjennomgang av trafikkregelverket og saksfaktum (herunder bilder av parkerte biler), var ikke nødvendig for resultatet.

Klagenemnda er av den klare oppfatning at det å klage på en ilagt kontroll sanksjon er en enkel sak med lav vanskelighetsgrad, hvor det ikke er nødvendig å engasjere advokat. Klagenemnda mener at selv om klager er av den oppfatning at saken har interesse og betydning for langt flere enn ham selv, så kan ikke tidsbruken forsvares. Klagenemnda viser til at klager i denne saken kunne ha sendt inn en klage via Bymiljøetatens elektroniske klageskjema som i stor grad er automatisk utfylt. Saksfeltets manglende kompleksitet taler derfor mot at klager i denne saken har pådratt seg kostnader som var nødvendige for å få vedtaket omgjort.

Klagenemnda finner etter dette at klager ikke oppfyller vilkårene for å få dekket saksomkostninger etter forvaltningsloven § 36.

Klagen tas ikke til følge.

[19/01504]

Sak 411 Klage - Inntauing av uregistrert kjøretøy (201703798)

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 03.09.2019 sak 411

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A), Line Tresselt (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak om å fjerne (inntaue) uregistrert kjøretøy fra Malerhaugveien.

Etter vegtrafikkloven § 37 første ledd bokstav a, kan politiet kreve fjernet, eller om nødvendig fjerne eller ta i forvaring, kjøretøy som er plassert i strid med bestemmelse i eller i medhold av vegtrafikkloven. Kommunen har myndighet til å fjerne kjøretøy etter denne bestemmelsen, jf. vegtrafikkloven § 37 fjerde ledd. Det følger av vegtrafikkloven § 17 første ledd tredje punktum, at registreringspliktig kjøretøy uten lovlig kjennemerke ikke skal være parkert utover 14 dager på offentlig veg.

Til klagers anførsel om at bilen ble tauet inn uten advarsel, legger klagenemnda til grunn Bymiljøetatens forklaring om at de festet et varsel på kjøretøyet om at kjøretøyet ville bli fjernet etter 14 dager. Det kan ha skjedd at varselet har blitt fjernet, eller har forsvunnet fra kjøretøyet før klager så det. Klagenemnda viser likevel til, som Bymiljøetaten påpeker, at varselet er som en service å regne. Det har ikke noe å si for lovligheten av inntauingen, om eier er blitt varslet i forkant eller ikke.

Dette følger blant annet av forarbeidene til vegtrafikkloven § 17 første ledd tredje punktum (Ot.prp. nr. 47 (2002-2003)): «Uten kjennemerke, vil det være understellnummeret som entydig definerer kjøretøyet, og hvem som var siste registrerte eier. Å finne understellnummeret vil kunne være både kostnads- og tidskrevende. Det mest praktiske i slike tilfeller vil imidlertid trolig være at kjøretøyet fjernes hvis det anses nødvendig, og det er da ikke noe krav om varsel til eier».

Klager anfører at han hadde parkert bilen i Malerhaugveien ved Grenseveien 13. juni 2017, og at Bymiljøetaten dermed tauet inn bilen to dager etter at han hadde parkert. I følge Bymiljøetaten stod kjøretøyet først parkert i Malerhaugveien vis-a-vis nr. 25, deretter i

Malerhaugveien ved Grenseveien. Det kan derfor ha gått to dager fra kjøretøyet ble plassert ved Grenseveien, til det ble tauet inn. Klagenemnda understreker at det ikke er slik at man kan omgå regelverket ved å flytte på kjøretøyet, så lenge det står parkert på offentlig veg.

Frostating lagmannsrett la, i sak LF-2006-180818, til grunn følgende tolkning av vegtrafikkloven § 17 første ledd tredje punktum: «på bakgrunn av ordlyden og formålet finner retten det åpenbart at det loven forbyr er å hensette et uregistrert kjøretøy på et område som defineres som offentlig vei for et tidsrom lenger enn 14 dager. Det er da uten betydning om kjøretøyet flyttes før det er gått 14 dager, så lenge dette står parkert lenger enn 14 dager på offentlig vei». Dette er, slik klagenemnda ser det, en rimelig tolkning av bestemmelsen. Det kan ikke være et vilkår for å håndheve etter vtrl. § 17 første ledd tredje punktum, at kjøretøyet har stått på nøyaktig samme sted hele tiden. Dersom bileier kunne omgå 14-dagersregelen ved å flytte på kjøretøyet, ville regelen uthules. Formålet med bestemmelsen er at kjøretøy uten kjennemerker, som dermed ikke er i bruk, ikke skal kunne oppta offentlige parkeringsarealer, og at disse arealene skal prioriteres for kjøretøy som benyttes regelmessig.

Kjøretøyet stod parkert i Malerhaugveien ved Bymiljøetatens kontroller 29. mai 2017 og 15. juni 2017, men på to ulike steder langs denne vegen. Begge stedene er offentlig veg. Klagenemnda legger derfor til grunn at bilen har stått parkert på offentlig veg i mer enn 14 dager, og at det forelå et brudd på vegtrafikkloven § 17 første ledd tredje punktum. Vilåårene for å fjerne kjøretøyet var derfor oppfylt.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01506]

Sak 412 Klage - Inntauing av uregistrert kjøretøy (201706378)

Sendt til sakens parter og faglig sekretariat.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 03.09.2019 sak 412

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A), Line Tresselt (A)

Votering:

Anbefaling fra sekretariatet ble enstemmig vedtatt.

Etter dette er Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak om å fjerne (inntaue) et uregistrert kjøretøy fra Herregårdsveien ved nr. 1.

Etter vegtrafikkloven § 37 første ledd bokstav a, kan politiet kreve fjernet, eller om nødvendig fjerne eller ta i forvaring, kjøretøy som er plassert i strid med bestemmelse i eller i medhold av vegtrafikkloven. Kommunen har myndighet til å fjerne kjøretøy etter denne bestemmelsen, jf. vegtrafikkloven § 37 fjerde ledd. Det følger av vegtrafikkloven § 17 første ledd tredje punktum, at registreringspliktig kjøretøy uten lovlige kjennemerker ikke skal være parkert utover 14 dager på offentlig veg. Kjøretøy uten lovlige kjennemerker kan altså fjernes dersom det står parkert utover 14 dager på offentlig veg.

Til klagers anførsel om at bilen ble tauet inn uten advarsel, legger klagenemnda til grunn Bymiljøetatens forklaring om at de festet et varsel på kjøretøyet, om at kjøretøyet ville bli fjernet etter 14 dager. Det kan ha skjedd at varselet har blitt fjernet, eller har forsvunnet fra kjøretøyet før klager så det. Klagenemnda viser likevel til, som Bymiljøetaten påpeker, at varselet er som en service å regne. Det har ikke noe å si for lovligheten av inntauingen om eier er blitt varslet i forkant eller ikke.

Dette følger også av forarbeidene til vegtrafikkloven § 17 første ledd tredje punktum (Ot.prp. nr. 47 (2002-2003)): «Uten kjennemerke, vil det være understellnummeret som entydig definerer kjøretøyet, og hvem som var siste registrerte eier. Å finne understellnummeret vil kunne være både kostnads- og tidskrevende. Det mest praktiske i slike tilfeller vil imidlertid trolig være at kjøretøyet fjernes hvis det anses nødvendig, og det er da ikke noe krav om varsel til eier».

Klager anfører at bilen stod lovlig parkert og ble flyttet med ujevne mellomrom. Ettersom ventilstillingen var lik ved første og andre kontroll, la Bymiljøetaten til grunn at bilen ikke var flyttet. Klagenemnda legger til grunn at en ventilstillingskontroll er et godt hjelpemiddel for å se om en bil er blitt flyttet på. Det er uansett ikke slik at man kan omgå regelverket ved å flytte på bilen.

Frostating lagmannsrett la, i sak LF-2006-180818, til grunn følgende tolkning av vegtrafikkloven § 17 første ledd tredje punktum: «på bakgrunn av ordlyden og formålet finner retten det åpenbart at det loven forbyr er å hensette et uregistrert kjøretøy på et område som defineres som offentlig vei for et tidsrom lenger enn 14 dager. Det er da uten betydning om kjøretøyet flyttes før det er gått 14 dager, så lenge dette står parkert lenger enn 14 dager på offentlig vei». Dette er, slik klagenemnda ser det, en rimelig tolkning av bestemmelsen. Det kan ikke være et vilkår for å håndheve etter vtrl. § 17 første ledd tredje punktum, at kjøretøyet har stått på nøyaktig samme sted hele tiden. Dersom bileier kunne omgå 14-dagersregelen ved regelmessig å flytte på kjøretøyet, ville regelen uthules. Formålet med bestemmelsen er at kjøretøy uten kjennemerker, som dermed ikke er i bruk, ikke skal kunne oppta offentlige parkeringsarealer, og at disse arealene skal prioriteres for kjøretøy som benyttes regelmessig.

Klager anfører at han har flyttet på bilen med ujevne mellomrom, men også at den har stått på tilnærmet samme sted hele tiden – utenfor hans arbeidsplass. Kjøretøyet stod parkert på

samme sted ved Bymiljøetatens kontroller 29. september 2017 og 24. oktober 2017. Klagenemnda legger derfor til grunn at bilen har stått parkert på offentlig veg i mer enn 14 dager, og at det forelå et brudd på vegtrafikkloven § 17 første ledd tredje punktum. Vilåårene for å fjerne kjoretøyet var derfor oppfylt.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01556]

**Sak 413 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand
(201902252) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01606]

**Sak 414 Klage på bortfall av positivt vedtak om leie av kommunal bolig - Bydel Bjerke
(201902749) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01568]

**Sak 415 Klage på vedtak om ny beregning av kommunal bostøtte - Bydel Bjerke
(201902250) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01495]

**Sak 416 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel
Grünerløkka (201901796) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1)
nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01496]

**Sak 417 Klage på utmåling av startlån og tilskudd til etablering - Bydel Stovner
(201901815) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1**

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01498]

Sak 418 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201901838) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01499]

Sak 419 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201901855) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01500]

Sak 420 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Nordstrand (201901876) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01516]

Sak 421 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201901879) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01517]

Sak 422 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201901907) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01518]

Sak 423 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Stovner (201902053) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01519]

Sak 424 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201902118) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01520]

Sak 425 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201902210) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01524]

Sak 426 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Østensjø (201901992) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01557]

Sak 427 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Østensjø (201901993) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01561]

Sak 428 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201902211) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01562]

Sak 429 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201902299) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01563]

Sak 430 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering - Bydel Alna (201902592) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01564]

Sak 431 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering - Bydel Søndre Nordstrand (201902917) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01608]

Sak 432 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201901947) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01610]

Sak 433 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201902209) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01611]

Sak 434 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201902214) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01612]

Sak 435 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201902242) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01613]

Sak 436 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Stovner (201902318) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01614]

Sak 437 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201902375) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01485]

Sak 438 Klage over vedtak om inntauing av uregistrert kjøretøy (201701187) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01545]

Sak 439 Klage på tildelt barnehageplass ved hovedopptaket for 2019 - Bydel Bjerke (201904683) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01591]

Sak 440 Klage - Ikke fått innfridd ønske om bytte av barnehage under bytteopptaket 2019 - Bydel St. Hanshaugen (201905283) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Det vises til egen protokoll unntatt offentlighet.

[19/01618]

Sak 441 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 03. september 2019

Saken er ferdig behandlet.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 03.09.2019 sak 441

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A), Line Tresselt (A)

Protokollen ble godkjent.

Oslo bystyres sekretariat, den 3. september 2019

Lina Rosenvinge